ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ Η' ΕΘΕΛΟΤΥΦΛΙΣΜΟΣ; (Πρεσβύτερου Στέφανου Στεφόπουλου Εφημέριου Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου Αμπελοκήπων)

Date : 11 Μαΐου, 2006

Κείμενο σχετικό μέ τή στάση που πρέπει νά τηρήσει ἡ Ἐκκλησία μας ἔναντι τοῦ Ἐθελοντισμοῦ ἐν ὄψει τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

Πολὺς λόγος γίνεται τελευταῖα γιὰ τὸ θέμα τοῦ ἐθελοντισμοῦ ἀπὸ πολλοὺς σχετικοὺς μὲ τοὺς ἀγῶνες τοῦ 2004 καὶ μὴ σχετικοὺς καὶ ὁ καθένας προβάλλει τὴν ἄποψή του/τῆς τεκμηριωμένη καὶ μή. Αὐτὸ εἶναι θεμιτὸ καὶ εἶναι δικαίωμα τοῦ καθενός μας νὰ ὑποστηρίζει τὴν ἄποψή του, ὄχι ὅμως νὰ προσπαθεῖ νὰ ἀναβαθμίσει τὸν "ἐθελοντισμὸ τοῦ 2004" σὲ ὑπέρτατη ἀνθρώπινη ἀξία καὶ ἐθνικὴ ἀνάγκη. Ὑπάρχουν προϋποθέσεις γιὰ νὰ γίνει κάτι τέτοιο καὶ σὲ αὐτὲς θὰ ἀναφερθοῦμε στὴ συνέχεια.

Εἶναι, πιστεύω, ἄστοχο ὧς καὶ ἀνεπίτρεπτο νὰ συμμετέχει ἡ Ἐκκλησία στὴν προσπάθεια ἐξεύρεσης ἐθελοντῶν καὶ μάλιστα μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι αὐτὴ (ἡ Ἐκκλησία) ἐφαρμόζει τὸν ἐθελοντισμὸ καὶ ζεῖ καὶ δραστηριοποιεῖται μέσω ἐθελοντῶν (π.χ. ἐκκλησιαστικοὶ ἐπίτροποι, φιλόπτωχα ταμεῖα, συμβούλια, βοηθητικὸ προσωπικό, κ.ἄ.) ἀπὸ τὴν ἵδρυσή της ἐδῶ καὶ 20 αἰῶνες. Ἀκόμη δὲν εἶναι σωστὸ νὰ θεωροῦν μερικοὶ πὼς ἂν δὲν "δώσει" ἡ Ἐκκλησία πολλοὺς ἐθελοντὲς στοὺς ἀγῶνες θὰ ἀπαξιωθεῖ, τρόπον τινά, ὧς "ἐθελοντικὸς ὀργανισμός"! Ποὺ εἶναι ὅμως ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χρυσὴ τομή;

Δὲν ὑπάρχει ἀρκετὸς χῶρος γιὰ νὰ ἀναπτυχθοῦν ὅλες οἱ θέσεις καὶ οἱ ἀπόψεις καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ θὰ ἀρκεσθῶ νὰ καταθέσω τὴν ἄποψη κάποιου πανεπιστημιακοῦ Θεολόγου τὴν ὁποία καὶ ἀποδέχομαι πλήρως. Ἂν βοηθάει δέ, κάποιους δύσπιστους ἢ κακόπιστους, ἀναφέρω πὼς δὲν εἶμαι εἰδικὸς ἀλλὰ ἔχω διατελέσει , μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ σειρὰ πολλῶν ἐτῶν ἐθελοντὴς σὲ παγκοσμίως ἀναδεδειγμένο κοινωνικό-ἀνθρωπιστικὸ φορέα καὶ ὧς ἐκ τούτου κάτι μπορῶ νὰ καταθέσω κι ἐγὼ στὴν ἀγάπη σας.

Ὁ καθηγητής, λοιπόν, τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης π. Βασίλειος Καλλιακμάνης γράφει στὸ βιβλίο τοῦ "Μεθοδολογικὰ πρότερά της ποιμαντικῆς" (σέλ. 96-112) : "...ὑπολογίζεται ὅτι οἱ ὀργανώσεις ποὺ ἔχουν προσφέρει ἐθελοντικὰ ὑπηρεσίες στὴ χώρα μας ἀνέρχονται σὲ 1200...στὴν πλειοψηφία τοὺς οἱ ἐθελοντικὲς ὀργανώσεις ποὺ ἱδρύθηκαν ἀπὸ τὸ 1990 μέχρι τὸ 1996, τὸ 1996 εἶχαν σταματήσει τὴ δραστηριότητά τους. Πρόκειται προφανῶς γιὰ μία περιστασιακὴ ἀφύπνιση χωρὶς συνέχεια καὶ βάθος χρόνου". Τὸ ἴδιο μήπως δὲν

ἰσχύει στὴν περίπτωσή μας; Πότε ἄρχισε νὰ διαδίδεται εὐρέως ἡ ἔννοια τοῦ ἐθελοντισμοῦ; Μήπως στὴν "τούρλα τοῦ Σαββάτου" μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ βρεθοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακούς του 2004; Καὶ μετά; Τὸ χάος; Ἢ μήπως θὰ ἦταν πολὺ πιὸ εὔκολο ἂν τόσα χρόνια πρὶν (κατὰ τὴν ἀνάληψη τῶν ἀγώνων ἀπὸ τὴ χώρα μας ἴσως) εἶχε ἀρχίσει νὰ καλλιεργεῖται στὸ λαό μας ἡ ἀξία τῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς;

Ὁ π. Βασίλειος συνεχίζει ἀναφέροντας τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἀναπτύσσονται τὰ "κινήματα" ἐθελοντισμού. Ἀριθμεῖ 4 λόγους : "ἅ. Ἡ κρίση τοῦ κοινωνικοῦ κράτους...β. Ἡ κρίση τῶν πολιτικῶν κομμάτων...γ. Οἱ νέες λειτουργίες τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνεταιρίζεσθαι...δ. Ἡ ἀποστασιοποίηση πολλῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν παραδοσιακὸ χῶρο ἐκφράσεως τοῦ ἐθελοντισμοῦ ποὺ εἶναι ἡ ἐνορία...". Σὲ ὅλα αὐτὰ ἐμεῖς, ὡς Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ πρέπει νὰ ἀντιπαρατάξουμε τὶς χριστιανικὲς προϋποθέσεις προσφορᾶς σὲ ἐθελοντικὴ βάση. Στὴν οὐσία μία μόνο προϋπόθεση ὑπάρχει καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον. Τὸν πλησίον καὶ γιὰ τὸν ὁποῖο σταυρώθηκε, θυσιάστηκε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς δίνοντάς μας αἰώνιο παράδειγμα. Γιὰ τὸν Ὀρθόδοξο Χριστιανὸ ἡ προσφορὰ ἐθελοντικῆς ἐργασίας, γράφει ὁ π. Βασίλειος, "...εἶναι ἐκχύλισμα ἀγάπης καὶ ἐσωτερικῆς καλλιέργειας...καὶ κοινωνικῆς εὐθύνης". Διαφορετικὰ δὲν εἶναι ἐθελοντισμὸς ποὺ ὑπηρετεῖ τὸν ἄνθρωπο.

Κλείνοντας, θὰ ἀναφέρω τὸν κίνδυνο ποὺ ἐπισημαίνει ὁ προαναφερθεῖς θεολόγος ὅτι ἐλλοχεύει στὴν περίπτωσή μας. ''Δὲν μπορεῖ ὁ ἐθελοντισμὸς νὰ ἀποτελεῖ σύμπτωμα κοινωνικῆς παθολογίας. Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα περιστασιακῆς ἀφύπνισης...ἀναβαθμὸς γιὰ ἐπαγγελματικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνέλιξη, προσωπικὴ διαφήμιση καὶ μέσο προσπορισμοῦ ἀγαθῶν καὶ πλουτισμοῦ. Γὶ αὐτὸ καὶ ὁ ἐθελοντισμὸς ποὺ ἐκπορεύεται ἀπὸ μία στιγμιαία ἰδεολογικὴ ἔξαρση κάποιου θεωρητικοῦ φανατισμοῦ μὲ κατευθυνόμενη δράση, ἰδιοτελεῖς στόχους, αὐτοπροβολὴ καὶ ἴσως μία ἀρρωστημένη πρόθεση γιὰ κενόδοξο ἐντυπωσιασμὸ τῆς κοινῆς γνώμης εἶναι μᾶλλον προβληματικός". Στὴν περίπτωσή μας πάντως ἕνας καλόπιστος καὶ ἀντικειμενικὸς κριτὴς θὰ μποροῦσε νὰ ἐπισημάνει ὅλα τὰ παραπάνω στοιχεῖα στὴν προσπάθεια τοῦ ἐθελοντισμοῦ τῶν ἀγώνων τοῦ 2004. Ἴσως ἡ ἀσφαλιστικὴ δικλείδα γιὰ τὴν μετὰ 2004 ἐποχὴ θὰ εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ στὸν ἐθελοντισμὸ τῆς ἐνορίας ποὺ μπορεῖ νὰ ἐξασφαλίσει τὴν γνησιότητα τοῦ φρονήματος καὶ τὴν καθολικότητα καὶ τὴ διάρκεια τῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς!

(Πηγή: "ΟΡΘΡΟΣ"*)*